

JAUME MAGRE I SERVET **(Cervera 1924 – Lleida 1999)**

Eduard Montiu de Nuix

Un dels nostres més il·lustres ceriverins i important lleidatà, que han donat prestigi a la nostra ciutat, quan s'esmenta el seu nom a qualsevol indret. Personatge d'una trajectòria vital, valorat més enllà de les sigles polítiques del PSC, per la seva tolerància, bonhomia i esperit de concòrdia. Afincat a Lleida per raons de treball i de servei polític.

Amb motiu de la presentació el passat mes de juny a la Paeria de Lleida del llibre miscel·lània "*Jaume Magre, en el record*" l'Associació Amics de Sant Magí ha cregut adient dedicar la secció del seu quadern al pregoner del'any 1995, així com per la coincidència que els lleidatans hagin presentat aquest llibre en homenatge al Jaume.

El volum abans esmentat consta de 475 pàgines, on hi han participat 59 destacats homes representatius de la cultura de Catalunya, i on hi trobem una dotzena de persones de les terres de ponent o vinculades a ella: Josep M. Madern, Ramon Turull, Albert Turull, Josep Vallverdú, Eulàlia Duran, Josep Lladonosa, Xavier Garcia, Jaume Ferran, Jordi Pàmies, Josep Varela, Víctor Torres i Lluís Trepà.

Un esbós de la trajectòria del nostre personatge, és recordar que Jaume Magre va néixer a Cervera el 12 d'agost de 1924, va ésser fill únic. Als 14 anys es veu obligat a exiliar-se a França, concretament a Montpeller, pel passat republicà del seu pare, on hi passa sis anys. Torna a Cervera l'any 1944, on treballa una petita temporada com a repartidor de telegrams fins que aconsegueix un aval per entrar de professor a la Mútua Escolar on hi romandrà durant quasi deu anys, creant la secció de l'Institut Francès

de Lleida. L'any 1956 esdevé professor de francès de l'Institut de Batxillerat de Lleida, avui anomenat "Màrius Torres". Es casà amb l'encantadora Roser Ferran, i van tenir dos fills: Jaume i Anna. Clou la seva carrera com a docent essent nomenat professor honorari de la Facultat de Lletres de la Universitat de Lleida (UDL), coronant així un brillant historial acadèmic.

La seva etapa pública comença l'any 1978, en les primeres eleccions democràtiques municipals. És elegit regidor de la Paeria de Lleida i nomenat primer tinent d'alcalde, revalidant fins l'any 1991, exceptuant la breu etapa de l'alcalde Oronich. Es retirà per greus problemes de salut, una inoportuna afecció cardíaca. Si bé abandonà el combat polític forçat per la malaltia i complicacions de salut posteriors, va romandre fins a la seva mort, el 18 de maig de 1999, com a President del Consell del Centre de Normalització Lingüística i responsable del Servei de Publicacions de la Paeria de Lleida, sempre al costat del Paer Antoni Siurana. Abans s'havia presentat a senador sense aconseguir l'escó i va ésser membre de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

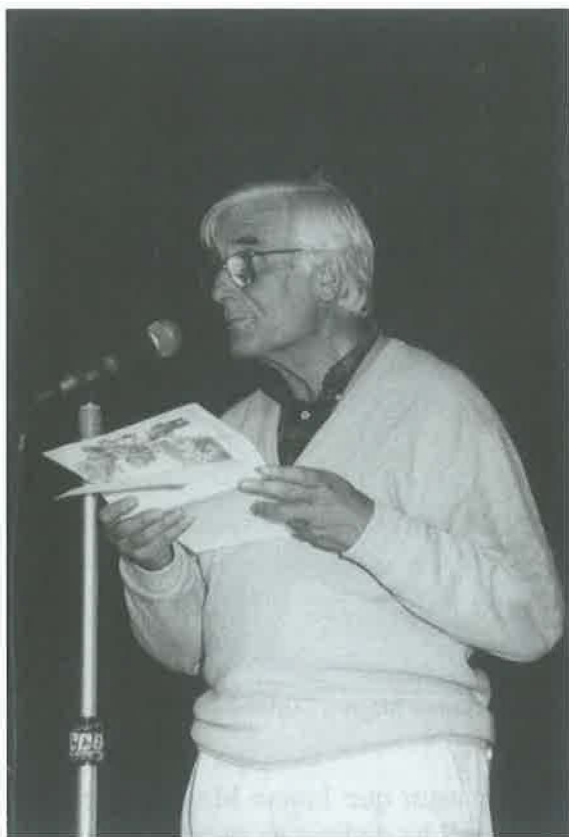
L'any 1995 la Generalitat de Catalunya li concedeix la important Creu de Sant Jordi a petició de moltes institucions i particulars, i l'any 1997 la Paeria de Lleida el va honorar amb la preuada Medalla d'Or de la Ciutat de Lleida. Aquests reconeixements venien avalats per la seva densa vida cultural. Va ésser cofundador de l'escola Espiga. Amb la seva esposa Roser Ferran, van crear l'any 1968 la Petite Galerie, un espai alternatiu de cultura en els difícils anys del franquisme. El seu llegat el trobem en la creació l'any 1984 de l'important premi d'assaig Josep Vallverdú, i en la creació els anys 80 de tres importants entitats culturals a Lleida: l'Escola Municipal de Belles Arts, l'Aula Municipal de Teatre i el Conservatori Professional.

Jaume Magre ha estat un renovador de la cultura de Lleida, home íntegre de profundes i arrelades conviccions democràtiques, amb una aguda intel·ligència i cabdal honestat política, d'una exigència personal remarcable i d'una bonhomia que el distingia.

Fervent cerverí, mai va amagar la seva dèria per Cervera i la seva admiració per la bellesa de la Segarra. Gaudia de la tranquil·litat dels

estius a la torre de cal Ferran, del paisatge segarrenc: Granyena, Tarroja, Guissona i tants altres indrets i racons. Traspua el seu amor per Cervera.

Quan trobava per Lleida algun cerverí, sempre el saludava i li preguntava si el podia ajudar, estava obert a tothom i especialment a les classes socials que més el podien necessitar, sense esperar-ne res a canvi. Algunes vegades m'havia comentat de gent que els havia acompanyat a resoldre alguna gestió oficial i mai més havia sabut com havia acabat, (si més no, al menys els havia pogut ser útil).

Jaume Magre durant la lectura del pregó el 1995.
(Foto: Gendre).

També li sabia greu que el jovent cerverí actual quasi no el conegués. Tenia la sensació que poca gent coneixia la seva tasca cultural, que no era d'un dia, si no de molts anys, primer privadament i després en la vessant pública.

Vaig, també, poder comprovar tres satisfaccions personals del Jaume Magre: formar part del Patronat Duran i Sanpere, l'homenatge que l'any 1999 van retre als professors de la mítica Mútua Escolar, a instàncies de la UNED de Cervera, i com no, el haver-lo distingit com a pregoner de l'entranyable Festa popular del barri de Sant Magí, en aquesta Cervera dels seus somnis i fidel estimació.

Plaça de Jaume Magre a l'Urbanització de l'Antic Camí de Castellnou. (Foto: Sílvia Benet).

Ben segur que Jaume Magre se sentiria molt agraït de la plaça que Cervera li ha dedicat en la zona urbanitzada del PP1, quasi al final de l'avinguda Francesc Macià, entre l'avinguda de la Segarra, cantonada amb Francesc Macià, on s'hi troben també la plaça del Parlament, el carrer del President Irla, el carrer Josep Benet i el carrer de l'Alcalde Ramon Balcells.